

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 13. júla 2017*

„Odvolanie – Právo na prístup k dokumentom, ktoré majú inštitúcie Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Výnimky z práva na prístup – Článok 4 ods. 3 prvý pododsek – Ochrana rozhodovacieho procesu týchto inštitúcií – Životné prostredie – Aarhuský dohovor – Nariadenie (ES) č. 1367/2006 – Článok 6 ods. 1 – Verejný záujem na zverejnení informácií o životnom prostredí – Informácie predložené nemeckými orgánmi Európskej komisii týkajúce sa zariadení nachádzajúcich sa na nemeckom území, ktoré patria do pôsobnosti právnej úpravy Únie týkajúcej sa systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Čiastočné zamietnutie prístupu“

Vo veci C-60/15 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 11. februára 2015,

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, so sídlom v Stolbergu (Nemecko), v zastúpení: S. Altenschmidt a P.-A. Schütter, Rechtsanwälte,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart a P. Mihaylova, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, E. Levits a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. júla 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. októbra 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa spoločnosť Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (ďalej len „Saint-Gobain“) domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 11. decembra 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisía (T-476/12, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:1059), ktorým tento súd zamietol jej žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie zo 17. januára 2013 o zamietnutí úplného prístupu k zoznamu predloženému Nemeckou spolkovou republikou Komisii v rámci konania podľa článku 15 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1), v rozsahu, v akom tento dokument obsahuje informácie týkajúce sa určitých zariadení žalobkyne nachádzajúcich sa na nemeckom území, o dočasných prideleniach kvót, ako aj o činnostiach a kapacitných hladinách emisií oxidu uhličitého (CO₂) v období rokov 2005 až 2010, o účinnosti zariadení a ročných emisných kvótach dočasne pridelených na obdobie rokov 2013 až 2020 (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 2 Článok 4 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, ktorý bol podpísaný 25. júna 1998 v Aarhuse a schválený v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 (Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 1, ďalej len „Aarhuský dohovor“), stanovuje:

„1. Každá Strana zabezpečí, že orgány verejnej moci podľa nasledujúcich odsekov tohto článku, v odpovedi na žiadosť o informácie o životnom prostredí, sprístupnia verejnosti takéto informácie v súlade s národnými právnymi predpismi...:

- a) bez toho, aby musel byť uvedený záujem;

...

4. Žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo:

- a) dôvernoscť v konaní [rokování – *neoficiálny preklad*] orgánu verejnej moci, ak je táto dôvernoscť upravená vnútroštátnym právom;

...

Spomenuté dôvody pre zamietnutie budú vykladané reštriktívne, berúc do úvahy záujem verejnosti, ktorému zverejnenie slúži, a berúc do úvahy, či požadované informácie súvisia s emisiami do životného prostredia.

...“

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 1, 2, 4, 6 a 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) stanovujú:

„(1) Druhý [o]dsek článku 1 Zmluvy o Európskej únii zakotvuje koncepciu otvorenosti konštatujúc, že zmluva znamená nové štádium v procese vytvárania stále užšieho zväzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom.

(2) Otvorenosť umožňuje občanom tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu a zaručuje, že v demokratickom systéme sa administratíva stáva legitímnejšou, efektívnejšou a zodpovednejšou voči občanovi. Otvorenosť prispieva k posilneniu princípov demokracie a úcty k základným právam, ako to ustanovuje článok 6 zmluvy o EÚ a Charta základných práv Európskej únie.

...

(4) Účelom tohto nariadenia je čo najúčinnnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom a ustanoviť pre tento prístup všeobecné pravidlá a obmedzenia v súlade s článkom 255 ods. 2 Zmluvy o ES.

...

(6) Je potrebné poskytnúť širší prístup k dokumentom v prípadoch, keď inštitúcie konajú v rámci svojich právom stanovených právomocí vrátane prenesených právomocí, pričom zároveň zachovávajú efektívnosť ich rozhodovacieho procesu. Také dokumenty majú byť v čo najširšom rozsahu priamo prístupné.

...

(11) V zásade majú byť všetky dokumenty týchto orgánov prístupné verejnosti. Je však potrebné chrániť niektoré verejné a súkromné záujmy prostredníctvom výnimiek. Orgány majú mať právo chrániť svoje vnútorné porady a rokovania v prípadoch, keď je potrebné zachovať ich schopnosť plniť úlohy. Pri posudzovaní výnimiek majú orgány zohľadniť tie zásady v právnych predpisoch spoločenstva, ktoré sa týkajú ochrany osobných údajov vo všetkých oblastiach činnosti únie.“

- 4 Článok 1 tohto nariadenia, nazvaný „Účel“, stanovuje:

„Účelom tohto nariadenia je:

a) vymedziť pravidlá, podmienky a obmedzenia z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu, ktorými sa spravuje právo na prístup k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (ďalej len „orgány“), ako sa ustanovuje v článku 255 Zmluvy o ES, takým spôsobom, aby sa zaistil čo najširší prístup k dokumentom;

b) stanoviť pravidlá, ktoré zabezpečia čo najľahšie možné uplatňovanie tohto práva, a

c) podporiť dobrú administratívnu prax v prístupe k dokumentom.“

- 5 Článok 2 uvedeného nariadenia, nazvaný „Adresát a rozsah pôsobnosti“, vo svojom odseku 3 stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe.“

6 Článok 4 tohto nariadenia, nazvaný „Výnimky“, stanovuje:

„...“

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

- obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva,
- ...
- účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

...

5. Členský štát môže požiadať orgán, aby nezverejnil dokument pochádzajúci z daného členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.

...“

7 Článok 4 bod 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 2003, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375), stanovuje:

„Členské štáty môžu ustanoviť, že žiadosť o prístup k informáciám o životnom prostredí sa zamietne, ak by ich zverejnenie mohlo nepriaznivo ovplyvniť:

- a) dôvernosc konania [rokovaní – *neoficiálny preklad*] verejných orgánov, keď túto dôvernosc ustanovuje zákon;

...“

8 Odôvodnenie 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13), uvádza:

„Šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva... zdôrazňuje dôležitosť poskytovania primeraných informácií o životnom prostredí a účinných príležitostí na účasť verejnosti na rozhodovacom procese v oblasti životného prostredia, čím sa zvyšuje zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a prispieva sa k povedomiu verejnosti a podpore prijímaných rozhodnutí. Okrem toho tak ako predchádzajúce programy... podporuje účinnejšie vykonávanie a uplatňovanie právnych predpisov Spoločenstva o ochrane životného prostredia vrátane vynucovania pravidiel Spoločenstva a podnikania krokov proti porušovaniu právnych predpisov Spoločenstva v oblasti životného prostredia.“

9 Článok 1 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Cieľom tohto nariadenia je prispievať k vykonávaniu záväzkov vyplývajúcich z [„Aarhuského dohovoru“] stanovovaním pravidiel na uplatňovanie ustanovení dohovoru na inštitúcie a orgány Spoločenstva, najmä:

- a) zaručením práva na prístup verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktoré dostávajú, vypracúvajú a majú inštitúcie alebo orgány Spoločenstva, a stanovením základných podmienok a praktických postupov na výkon tohto práva;
- b) zabezpečením, aby sa informácie o životnom prostredí postupne sprístupňovali a šírili verejnosti s cieľom dosiahnuť ich najširšiu možnú systematickú dostupnosť a šírenie. Na tento účel sa podporuje najmä používanie dostupnej počítačovej telekomunikačnej a/alebo elektronickej techniky;
- c) zabezpečovaním účasti verejnosti na plánoch a programoch, ktoré sa týkajú životného prostredia;
- d) zaručením prístupu k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na úrovni Spoločenstva za podmienok stanovených týmto nariadením.

2. Pri uplatňovaní ustanovení tohto nariadenia sa inštitúcie a orgány Spoločenstva usilujú pomáhať verejnosti a usmerňujú ju, pokiaľ ide o prístup k informáciám, účasť na rozhodovaní a prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia.“

10 Článok 2 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

- d) „Informácie o životnom prostredí“ sú akékoľvek informácie v písomnej, vizuálnej, zvukovej, elektronickej alebo ľubovoľnej inej forme o:

...

- iii) opatreniach (vrátane administratívnych), ako sú politiky, legislatíva, plány, programy, environmentálne dohody a činnosti, ktoré ovplyvňujú alebo môžu ovplyvniť prvky a faktory uvedené v bodoch i) a ii), ako aj opatrenia alebo činnosti určené na ochranu týchto prvkov;

...“

11 Článok 3 prvý odsek tohto nariadenia znie:

„Nariadenie (ES) č. 1049/2001 sa uplatňuje na akúkoľvek žiadosť žiadateľa o prístup k informáciám o životnom prostredí, ktoré uchovávaly inštitúcie alebo orgány Spoločenstva bez diskriminácie na základe občianstva, štátnej príslušnosti alebo bydliska a v prípade právnickej osoby bez diskriminácie na základe sídla alebo skutočného miesta výkonu jej činností.“

12 Článok 6 nariadenia č. 1367/2006 s názvom „Uplatňovanie výnimiek na žiadosti o prístup k informáciám o životnom prostredí“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Pokiaľ ide o článok 4 ods. 2 prvú a tretiu zarážku nariadenia (ES) č. 1049/2001, s výnimkou vyšetrovaní, najmä tých, ktoré sa týkajú možného porušenia práva Spoločenstva, sa ukazuje, že ak sa požadované informácie týkajú emisií do životného prostredia, existuje prevažujúci verejný záujem

o zverejnenie. Pokiaľ ide o iné výnimky ustanovené v článku 4 nariadenia (ES) č. 1049/2001, dôvody zamietnutia sa vykladajú reštriktívne, berúc do úvahy verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie a skutočnosť, že požadované informácie sa týkajú emisií do životného prostredia.“

13 Podľa článku 15 ods. 1 rozhodnutia 2011/278:

„V súlade s článkom 11 ods. 1 smernice 2003/87/ES členské štáty predložia Komisii do 30. septembra 2011 zoznam zariadení, ktoré patria do pôsobnosti smernice 2003/87/ES na ich území, vrátane zariadení určených podľa článku 5, s použitím elektronického vzoru ustanoveného Komisiou.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 14 Saint-Gobain je spoločnosť pôsobiaca na celosvetovom trhu so sklom, ktorá prevádzkuje zariadenia patriace do pôsobnosti smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 257, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).
- 15 Saint-Gobain požiadala na základe rozhodnutia 2011/278 príslušné nemecké orgány o bezodplatné pridelenie emisných kvót na tretie obdobie stanovené v rámci systému obchodovania s emisnými kvótami upraveného touto smernicou, teda na obdobie rokov 2013 až 2020.
- 16 Toto rozhodnutie v podstate stanovuje, že členské štáty vypočítajú predbežné celkové množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót pre každé existujúce zariadenie na základe referenčných hodnôt stanovených Európskou komisiou. Uvedené rozhodnutie vo svojom článku 15 ods. 1 konkrétne stanovuje, že výsledky týchto výpočtov sa zapisujú do zoznamu zariadení, ktoré patria do pôsobnosti smernice 2003/87/ES na území jednotlivých členských štátov a každý členský štát odovzdá tento list Komisii na overenie.
- 17 Saint-Gobain požiadala listom z 3. júla 2012 Komisiu na základe nariadenia č. 1049/2001 a nariadenia č. 1367/2006 o prístupe k tabuľke Excel, ktorú Spolková republika Nemecko poskytla Komisii v rámci postupu stanoveného v uvedenom článku 15 ods. 1 Táto tabuľka obsahuje informácie týkajúce sa niektorých zariadení spoločnosti Saint-Gobain nachádzajúcich sa na nemeckom území. Saint-Gobain konkrétne požiadala o prístup k údajom o „nainštalovaných počiatočných kapacitách“ poskytnutých pre každé podzariadenie a o predbežnom počte ročných emisných kvót pridelených bezodplatne na každé jej podzariadenie na obdobie rokov 2013 až 2020.
- 18 Generálne riaditeľstvo Komisie pre oblasť klímy zamietlo listom z 23. júla 2012 žiadosť spoločnosti Saint-Gobain na základe článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 19 Následne nemecké orgány zverejnili zoznam dotknutých zariadení a predbežne pridelených ročných emisných kvót pre každé zariadenie.
- 20 Saint-Gobain predložila 7. augusta 2012 opakovanú žiadosť o prístup k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001.
- 21 Komisia listom zo 4. septembra 2012 predĺžila lehotu na odpoveď na opakovanú žiadosť o pätnásť pracovných dní, a to do 25. septembra 2012.
- 22 Listom z 25. septembra 2012 však Komisia informovala Saint-Gobain, že jej nemôže v stanovenej lehote oznámiť konečné rozhodnutie, lebo nemecké orgány, ktoré ako autora požadovaných informácií o ne požiadala, zatiaľ nezaslali žiadnu odpoveď.

- 23 Dňa 28. septembra 2012 Saint-Gobain vyzvala Komisiu, aby o opakovanej žiadosti rozhodla pred 15. októbrom 2012.
- 24 Komisia 17. januára 2013 sporným rozhodnutím čiastočne sprístupnila požadované informácie, čiže informácie zverejnené nemeckými orgánmi, ako aj niektoré ďalšie nepodstatné informácie uvedené v tabuľke Excel, a zamietla prístup k zostávajúcej časti uvedených informácií.
- 25 Komisia založila svoje zamietavé rozhodnutie na článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001, keďže sa domnievala, že úplné zverejnenie požadovaných informácií by vážne narušilo rozhodovací proces, ktorý ešte stále prebiehal a týkal sa veľkého počtu zariadení vo viacerých členských štátoch. Podľa Komisie by úplné zverejnenie uvedených informácií umožnilo verejnosti, a najmä dotknutým podnikom, položiť otázky alebo vzniesť výhrady voči informáciám poskytnutým členskými štátmi, čo by mohlo zasahovať do rozhodovacieho procesu. Tieto zásahy by mohli vážne oddialiť tento rozhodovací proces a narušiť dialóg medzi Komisiou a členskými štátmi.
- 26 Keďže požadované informácie poskytl Spolková republika Nemecko, Komisia na základe článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 požiadala o vyjadrenie tento členský štát, ktorý sa vyjadril proti zverejneniu týchto informácií. Uvedený členský štát, rovnako ako Komisia, odôvodnil svoje negatívne stanovisko na základe výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku tohto nariadenia. Konkrétne tvrdil, že Komisia ešte neprijala rozhodnutie o dotknutých informáciách a že sa netrpezlivo očakávalo prijatie takéhoto rozhodnutia v stanovenej lehote. Komisia považovala tieto dôvody *prima facie* za relevantné.
- 27 V spornom rozhodnutí Komisia najskôr konštatovala, že neexistuje prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 3 prvého pododseku uvedeného nariadenia, ktorý by odôvodňoval úplné zverejnenie požadovaných informácií, pričom spresnila, že záujmy spoločnosti Saint-Gobain uvedené v jej žiadosti sú čisto súkromnej povahy. Komisia sa ďalej domnievala, že v danom prípade existoval prevažujúci záujem na tom, aby sa zabezpečilo prijímanie rozhodnutí bez akéhokoľvek vonkajšieho zásahu a zachovala sa atmosféra dôvery medzi Komisiou a nemeckými orgánmi. Komisia okrem toho pripomenula, že veľkú časť požadovaných informácií už zverejnili nemecké orgány, a uviedla, že verejnosť mala prístup k hlavným informáciám o pláne bezodplatného harmonizovaného prideľovania emisných kvót.
- 28 Nakoniec Komisia v uvedenom rozhodnutí spresnila, že ak by aj informácie požadované spoločnosťou Saint-Gobain boli informáciami o životnom prostredí, na rozdiel od výnimiek stanovených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, článok 6 nariadenia č. 1367/2006 neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by umožňovalo vylúčiť uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 29 Dňa 31. októbra 2012 Saint-Gobain podala žalobu, ktorou sa domáha zrušenia implicitných rozhodnutí Komisie zo 4. a z 25. septembra 2012. Po prijatí sporného rozhodnutia 17. januára 2013 Saint-Gobain požiadala o povolenie prispôbiť svoje návrhy. Všeobecný súd tejto žiadosti vyhovel a dospel k záveru, že žaloba naďalej smeruje len k zrušeniu tohto rozhodnutia uvedeného ako posledné.
- 30 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd odmietol dva žalobné dôvody uvedené spoločnosťou Saint-Gobain a žalobu zamietol.

Návrhy účastníkov konania

- 31 Saint-Gobain navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok, ako aj sporné rozhodnutie,
 - subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 32 Komisia navrhuje odvolanie zamietnuť a zaviazat spoločnosť Saint-Gobain na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 33 Na podporu svojho odvolania Saint-Gobain v podstate uvádza dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod, rozdelený na dve časti, je založený na nesprávnom výklade článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 6 ods. 1 druhou vetou nariadenia č. 1367/2006, pretože Všeobecný súd jednak vykladal tieto ustanovenia extenzívne a jednak v prejednávanom prípade neuznal existenciu prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho zverejnenie požadovaných informácií o životnom prostredí. Druhý odvolací dôvod je založený na nesprávnom uplatnení článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001.

Argumentácia účastníkov konania

- 34 Saint-Gobain v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu uvádza, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nezohľadnil požiadavky vyplývajúce z nariadenia č. 1367/2006, a osobitne z jeho článku 6 ods. 1 druhej vety, týkajúce sa potreby vykladať na účely odmietnutia prístupu k informáciám o životnom prostredí výnimky stanovené v článku 4 nariadenia č. 1046/2001, vrátane výnimky stanovenej v odseku 3 prvom pododseku tohto článku, ktorá slúži na ochranu rozhodovacieho procesu inštitúcií, „reštriktívne“.
- 35 Saint-Gobain po tom, čo uviedla, že Všeobecný súd konštatoval, že informácie, o ktorých sprístupnenie sa v prejednávanej veci žiada, sú „informácie o životnom prostredí“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. d) nariadenia č. 1367/2006, tvrdí, že v prípade takýchto informácií sú inštitúcie Únie povinné dodržiavať ustanovenia tohto nariadenia, ktorého cieľom je zaviesť uplatňovanie ustanovení Aarhuského dohovoru, ktorý je súčasťou právneho poriadku Únie a Všeobecný súd musí k nemu prihliadať, na tieto inštitúcie.
- 36 Tento dohovor však neobsahuje žiadne všeobecné ustanovenia, akým je článok 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, ktorý stanovuje, že prístup k informáciám o životnom prostredí sa zamietne v prípade, že ich zverejnenie by ohrozilo rozhodovací proces príslušných orgánov verejnej moci. Naopak, podľa článku 4 ods. 4 písm. a) uvedeného dohovoru môže byť v takej situácii, o akú ide v prejednávanej veci, žiadosť o informácie o životnom prostredí zamietnutá, len ak by zverejnenie týchto informácií nepriaznivo ovplyvnilo dôvernú „v konaní [rokovaní – *neoficiálny preklad*] orgánu verejnej moci“, ak je táto dôvernosť upravená vnútroštátnym právom.
- 37 Takéto odmietnutie je okrem toho rovnaké ako odmietnutie stanovené v článku 4 ods. 2 písm. a) smernice 2003/4, ktorého predmetom je uplatňovanie Aarhuského dohovoru v právnych poriadkoch členských štátov.

- 38 Predmetný dôvod odmietnutia by sa teda mal, tak v zmysle nariadenia č. 1049/2001, ako aj tejto smernice, a ako vyplýva aj z vnútroštátnej nemeckej judikatúry, vykladať tak, že sa týka len vnútorných rokovaní, ktoré sa týkajú prijímania rozhodnutí, a nie skutočností, ktoré týmto rokovaniam predchádzali, ako sú údaje, z ktorých tieto rozhodnutia vychádzajú.
- 39 Všeobecný súd však naopak použil extenzívny výklad výnimky stanovenej v článku 4 ods. 3 uvedeného nariadenia. Domnieval sa, že odmietnutie prístupu k požadovaným informáciám je v prejednávanej veci odôvodnené snahou zamedziť vonkajšiemu vplyvu, ktorý by mohol narušiť riadny priebeh prebiehajúceho rozhodovacieho procesu, najmä významným spomalením procesu overovania informácií poskytnutých Komisii v rámci predmetného konania, a spôsobiť nezhody medzi členskými štátmi, ktoré poskytli uvedené informácie, ktoré by mohli narušiť dialóg medzi Komisiou a uvedenými členskými štátmi.
- 40 Podľa spoločnosti Saint-Gobain však samotná možnosť, že zverejnenie informácií o životnom prostredí, o aké ide v prejednávanej veci, vyvolá kritiku, neodôvodňuje ich dôverný charakter, keďže kritika zo strany verejnosti, ktorá vyplýva z transparentnosti správnych konaní, je želaným dôsledkom predmetnej právnej úpravy. Takáto kritika je práve prospešná z hľadiska cieľov sledovaných uvedenou právnou úpravou, najmä cieľa prijať lepšie rozhodnutia v oblasti životného prostredia na základe informácií, ktoré podliehajú kontrole verejnosti. Saint-Gobain okrem toho spresňuje, že ani nariadenie č. 1367/2006, ani smernica 2003/4 nestanovujú dôvody odmietnutia prístupu z dôvodu ochrany vzťahov medzi Komisiou a členskými štátmi.
- 41 Saint-Gobain napokon tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 80 až 82 a 87 napadnutého rozsudku nesprávne vychádzal z judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa netýka prístupu k informáciám o životnom prostredí v rámci prebiehajúceho správneho konania Komisie.
- 42 Komisia vo svojej odpovedi predovšetkým namieta neprípustnosť prvého odvolacieho dôvodu. V prvom rade, ak by sa tento odvolací dôvod mal vykladať tak, že spochybňuje zákonnosť nariadenia č. 1367/2006 vo vzťahu k ustanoveniam Aarhuského dohovoru, menil by predmet konania pred Všeobecným súdom. Ďalej treba v rozsahu, v akom tento odvolací dôvod možno chápať tak, že vytyka Všeobecnému súdu, že porušil požiadavku vykladať výnimku stanovenú v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 so zreteľom na pojem „v konaní [rokovaní – *neoficiálny preklad*] orgánu verejnej moci“ uvedený v článku 4 ods. 4 písm. a) Aarhuského dohovoru, uviesť, že je založený na argumentácii, ktorá nebola predložená a prejednaná v konaní pre Všeobecným súdom. Napokon uvedený odvolací dôvod presne neoznačuje kritizované body odôvodnenia napadnutého rozsudku.
- 43 V každom prípade je prvý odvolací dôvod podľa Komisie nedôvodný. Po prvé článok 4 ods. 4 písm. a) Aarhuského dohovoru a článok 4 ods. 2 písm. a) smernice 2003/4 neodkazujú na „vnútorné rokovania“, ale len na „rokovania“ verejných orgánov. Keďže všetky členské štáty, ako aj Únia sú stranami Aarhuského dohovoru, je možné domnievať sa, že normotvorca Únie nemal v úmysle uložiť prostredníctvom smernice 2003/4 členským štátom odlišné materiálne povinnosti, než ktoré ukladajú orgánom Únie nariadenia č. 1049/2001 a 1367/2006.
- 44 Po druhé výklad pojmu „rokovania“, podľa ktorého sa tento pojem vzťahuje len na vnútorné činnosti verejného orgánu, je len jedným z možných výkladov tohto pojmu podľa usmernení uvedených v „Príručke na uplatňovanie Aarhuského dohovoru“, ktoré Súdny dvor môže zohľadniť na účely výkladu článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001.
- 45 Po tretie v prípade kritéria použitého v článku 4 ods. 4 písm. a) Aarhuského dohovoru, tak ako aj v článku 4 ods. 3 prvom pododseku uvedeného nariadenia, nejde o obsah tohto dokumentu, ale o „nepriame dôkazy o nepriaznivosti“ zverejnenia tohto obsahu. V dôsledku toho, hoci dokument nepodáva správu o vnútorných rokovaníach orgánu verejnej moci, ale len o tom, čo slúžilo ako základ pre prijatie jeho rozhodnutia, prístup k tomuto dokumentu možno podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia odmietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

O prípustnosti

- 46 Komisia v prvom rade namieta proti prípustnosti prvého odvolacieho dôvodu, ak mu treba rozumieť tak, že spochybňuje platnosť nariadenia č. 1367/2006 vo vzťahu k ustanoveniam Aarhuského dohovoru.
- 47 Keďže Saint-Gobain vo svojej replike výslovne potvrdila, že predmetným odvolacím dôvodom sa nesnažila spochybniť platnosť uvedeného nariadenia a Komisia to zaznamenala vo svojej duplike, o tomto tvrdení Komisie už netreba rozhodnúť.
- 48 Komisia ďalej v podstate tvrdí, že prvý odvolací dôvod je neprípustný, pretože je založený na argumentácii, ktorá nebola predložená a predjednaná pred Všeobecným súdom.
- 49 Najskôr je vhodné pripomenúť, že podľa článku 170 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdného dvora odvolaním nemožno meniť predmet sporu pred Všeobecným súdom.
- 50 Podľa ustálenej judikatúry je totiž právomoc Súdného dvora v rámci odvolania obmedzená na posúdenie právneho rozhodovania o žalobných dôvodoch predjednaných na prvom stupni. Ak by sa účastníkovi konania pred Súdnym dvorom umožnilo po prvýkrát uviesť dôvod, ktorý neuviedol v konaní pred Všeobecným súdom, umožnilo by sa mu tým predložiť Súdnemu dvoru, ktorého právomoc v oblasti odvolacieho konania je obmedzená, spor v širšom rozsahu, ako bol ten, ktorým sa zaoberal Všeobecný súd (uznesenie predsedu Súdného dvora zo 7. júla 2016, *Fapricela/Komisia*, C-510/14 P, neuverejnené, EU:C:2016:547, bod 20 a citovaná judikatúra).
- 51 Tvrdenie, ktoré nebolo predložené na prvom stupni, však nepredstavuje nový neprípustný dôvod v štádiu odvolania, ak je považované za rozšírenie argumentácie, ktorá už bola v žalobe na Všeobecnom súde uvedená v rámci predloženého žalobného dôvodu (rozsudok z 10. apríla 2014, *Areva a i./Komisia*, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 114, ako aj citovaná judikatúra).
- 52 V prejednávanej veci treba konštatovať, ako uviedol generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, že Saint-Gobain namietla pred Všeobecným súdom porušenie článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006, pričom tvrdila, že dôvody zamietnutia prístupu treba vykladať reštriktívne. V tejto súvislosti Saint-Gobain výslovne odkázala na účel tohto posledného uvedeného nariadenia, ktorým je vykonanie Aarhuského dohovoru.
- 53 Saint-Gobain však v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 sa uplatňuje tak na dokumenty vypracované v rámci rozhodovacieho procesu, ako aj na dokumenty priamo súvisiace s otázkami riešenými v tomto procese. Saint-Gobain tvrdí, že tento výklad je v rozpore s článkom 6 ods. 1 druhou vetou nariadenia č. 1367/2006 v spojení s Aarhuským dohovorom, ktorý toto nariadenie vykonáva, a najmä s článkom 4 ods. 4 písm. a) tohto dohovoru.
- 54 Je pravda, že vo svojej žalobe na prvom stupni Saint-Gobain výslovne neuviedla článok 4 ods. 4 písm. a) Aarhuského dohovoru. Tvrdila však, že výklad článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 prijatý Komisiou nie je v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006.
- 55 Keďže prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je založená na porušení článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001, argumentácia uvedená spoločnosťou Saint-Gobain len rozvíja argumentáciu rozpracovanú v rámci žalobného dôvodu predloženého v žalobe na prvom stupni, a nemožno ju teda považovať za neprípustnú.

- 56 Komisia napokon tvrdí, že odvolanie presne neoznačuje sporné body napadnutého rozsudku.
- 57 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 169 ods. 2 rokovacieho poriadku spresňuje, že v právnych dôvodoch a právnych tvrdeniach sa presne označia časti odôvodnenia Všeobecného súdu, ktoré sa napádajú. Odvolanie, ktoré neoznačuje kritizované body sporného rozsudku a nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, je neprípustné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2016, NIOC a i./Rada, C-595/15, neuverejnený, EU:C:2016:721, body 95 a 96).
- 58 V prejednávanej veci sa však prvá časť prvého odvolacieho dôvodu uvádzaného spoločnosťou Saint-Gobain týka výslovne bodov 80 až 82, ako aj 87 napadnutého rozsudku. Okrem toho v rozsahu, v akom Saint-Gobain Všeobecnému súdu vytýka, že pri výklade článku 6 nariadenia č. 1367/2006 nezohľadnil Aarhuský dohovor, bolo pre ňu zjavne nemožné označiť presné body tohto rozsudku. Z toho vyplýva, že odvolanie spĺňa požiadavky článku 169 ods. 2 rokovacieho poriadku.
- 59 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné odmietnuť námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou.

O veci samej

- 60 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s odôvodnením 1 je nariadenie č. 1049/2001 súčasťou vôle vyjadrenej v článku 1 druhom odseku Zmluvy EÚ, ktorý bol do nej vložený Amsterdamskou zmluvou, vytvoriť nové štádium v procese vytvárania čoraz užšieho vzäzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom. Ako je pripomenuté v odôvodnení 2 uvedeného nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií sa viaže na ich demokratickú povahu (rozsudok z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 34).
- 61 Na tento účel je cieľom tohto nariadenia, ako to upravuje jeho odôvodnenie 4 a jeho článok 1, poskytnúť verejnosti čo najširšie právo na prístup k dokumentom inštitúcií (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 40, ako aj citovaná judikatúra).
- 62 Toto právo podlieha určitým obmedzeniam z dôvodov verejného alebo súkromného záujmu. Konkrétnejšie, nariadenie č. 1049/2001 v súlade so svojím odôvodnením 11 v článku 4 upravuje režim výnimiek oprávňujúcich inštitúcie odmietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by jeho sprístupnenie narušilo jeden zo záujmov chránených týmto článkom (rozsudok z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, EU:C:2010:541, body 70 a 71, ako aj citovaná judikatúra).
- 63 Keďže sa však tieto výnimky odchyľujú od zásady čo najširšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať reštriktívne (rozsudky z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, bod 66, ako aj z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, EU:C:2011:496, bod 75).
- 64 Pokiaľ ide o informácie o životnom prostredí, ktorými disponujú inštitúcie a orgány Únie, cieľom nariadenia č. 1367/2006, ako stanovuje jeho článok 1, je dosiahnuť čo najširšiu možnú systematickú dostupnosť a šírenie týchto informácií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. novembra 2016, Komisia/Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe, C-673/13 P, EU:C:2016:889, bod 52).
- 65 Hoci podľa článku 3 nariadenia č. 1367/2006 sa nariadenie č. 1049/2001 a najmä jeho článok 4 v zásade uplatňuje na všetky žiadosti o prístup k informáciám o životnom prostredí, ktorými disponujú inštitúcie alebo orgány Únie, článok 6 nariadenia č. 1367/2006 obsahuje presnejšie pravidlá týkajúce sa

takýchto žiadostí o prístup, ktoré sčasti podporujú a sčasti obmedzujú prístup k dokumentom (rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 53).

- 66 Konkrétne z článku 6 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 1367/2006 vyplýva, že pokiaľ ide o iné výnimky ustanovené v článku 4 ods. 3 prvej vete nariadenia č. 1049/2001, dôvody zamietnutia sa vykladajú restriktívne, berúc do úvahy verejný záujem, ktorému slúži zverejnenie a skutočnosť, že požadované informácie sa týkajú emisií do životného prostredia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 83).
- 67 Vo svetle týchto právnych ustanovení a zásad je vhodné preskúmať prvú časť prvého odvolacieho dôvodu.
- 68 Všeobecný súd dospel v bodoch 79 až 82 napadnutého rozsudku v prvom rade k záveru, že rozhodovací proces, o ktorý ide v prejednávanej veci, je správne konanie, ktoré smeruje k bezodplatnému prideleniu emisných kvót harmonizovaným spôsobom a v deň prijatia sporného rozhodnutia toto správne konanie ešte nebolo ukončené.
- 69 V druhom rade uviedol, že uvedené správne konanie „si zaslúži väčšiu ochranu“. Existovalo totiž zvýšené riziko, že prístup k vnútorným dokumentom týkajúcim sa dotknutého konania bude mať nepriaznivé dôsledky pre rozhodovací proces. Takéto informácie by mohli zúčastnené osoby podľa potreby použiť na uplatnenie vplyvu, ktorý by mohol mať nepriaznivý vplyv najmä na kvalitu konečného rozhodnutia.
- 70 V treťom rade Všeobecný súd uviedol, že správne konania majú presne stanovené lehoty, ktorých dodržiavanie by bolo ohrozené, ak by bola Komisia povinná zaoberať sa v rámci konania reakciami na jej vnútorné rokovania a reagovať na ne.
- 71 Vo štvrtom rade Všeobecný súd dospel k záveru, že správna činnosť Komisie nevyžaduje, aby prístup k dokumentom bol taký široký ako prístup k dokumentom týkajúcim sa legislatívnej činnosti inštitúcie Únie, ktorý by mal byť podľa odôvodnenia 6 nariadenia č. 1049/2001 širší.
- 72 Ďalej Všeobecný súd v bodoch 86 až 90 napadnutého rozsudku zamietol tvrdenie spoločnosti Saint-Gobain, podľa ktorého sa požadované informácie netýkajú overenia informácií predložených členskými štátmi v súlade s článkom 15 ods. 1 rozhodnutia 2011/278 Komisiou, ale tabuľky, ktorú predložili nemecké orgány Komisii, a nemožno ich teda považovať za informácie, ktoré sa týkajú samotného rozhodovacieho procesu.
- 73 Všeobecný súd dospel k takémuto záveru na základe svojho rozhodnutia, že normotvorca nechcel použitím výrazu „vzťahujúce sa k veci [otázke – *neoficiálny preklad*]“ obmedziť rozsah informácií, na ktoré sa vzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001, len na dokumenty, ktoré sa priamo vzťahujú na predmetný rozhodovací proces, a že použitie tohto výrazu umožňuje uplatňovať toto ustanovenie aj na dokumenty, ktoré sa priamo týkajú otázok riešených v tomto procese.
- 74 Keďže podľa Všeobecného súdu informácie, ku ktorým Saint-Gobain žiadala prístup, priamo súvisia s otázkou posudzovanou v rámci prebiehajúceho rozhodovacieho procesu v okamihu prijatia sporného rozhodnutia, šlo o informácie, ktoré „sa vzťahovali k otázke, v ktorej orgán ešte nerozhodol“.
- 75 Je potrebné konštatovať, že výklad článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 poskytnutý Všeobecným súdom tým, že zamieňa pojem rozhodovací proces s pojmom správne konanie, vedie k rozšíreniu pôsobnosti výnimky z práva na prístup stanovenej v tomto ustanovení

spôsobom, ktorý umožňuje inštitúcii Únie odmietnuť prístup k akémukoľvek dokumentu, vrátane dokumentov obsahujúcich informácie o životnom prostredí, ktorými disponuje, ak tento dokument priamo súvisí s otázkami riešenými v rámci správneho konania, ktoré prebieha pred touto inštitúciou.

- 76 Pojem „rozhodovací proces“ uvedený v tomto ustanovení však treba chápať tak, že sa vzťahuje len na prijímanie rozhodnutia, a nie na celé správne konanie, ktoré viedlo k prijatiu tohto rozhodnutia.
- 77 Takýto výklad vyplýva v prvom rade zo samotného znenia uvedeného ustanovenia, ktoré odkazuje na dokumenty, ktoré sa „vzťahujú na otázku, o ktorej orgán [Únie] ešte nerozhodol“.
- 78 Tento výklad ďalej zodpovedá požiadavke vykladať článok 4 ods. 3 prvý pododsek nariadenia č. 1049/2001 reštriktívne, pričom táto požiadavka je ešte naliehavejšia v prípade, že dokumenty, ktorých sprístupnenie sa žiada, obsahujú informácie o životnom prostredí.
- 79 Napokon takýto výklad platí v súvislosti s týmito dokumentmi tým skôr, že nariadenie č. 1367/2006 má podľa svojho názvu za cieľ uplatňovať ustanovenia Aarhuského dohovoru na inštitúcie a orgány Únie.
- 80 Je pravda, že článok 6 tohto nariadenia len uvádza, že výnimku stanovenú v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001 treba vykladať reštriktívne, pričom nespresňuje význam pojmu „rozhodovací proces“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 81 Ako však uviedol generálny advokát v bode 76 svojich návrhov, Aarhuský dohovor vo svojom článku 4 ods. 4 písm. a) stanovuje, že žiadosť o informáciu o životnom prostredí môže byť zamietnutá, ak by jej zverejnenie nepriaznivo ovplyvnilo dôvernoscť v rokovaní orgánu verejnej moci, ak je táto dôvernoscť upravená vnútroštátnym právom, a nie celý správny postup, na základe ktorého tieto orgány rozhodujú.
- 82 V tomto kontexte preto treba najskôr uviesť, že skutočnosť pripomenutá Všeobecným súdom v bode 79 napadnutého rozsudku, že predmetné správne konanie ešte nebolo v okamihu prijatia sporného rozhodnutia ukončené, sama osebe nedokazuje, že v prípade zverejnenia požadovaných dokumentov by bol vážne ohrozený rozhodovací proces Komisie.
- 83 Ďalej, na rozdiel od tvrdenia uvedeného v bode 80 napadnutého rozsudku, podľa ktorého si predmetný správny postup zaslúži silnejšiu ochranu, musí v skutočnosti prevážiť povinnosť vykladať reštriktívne výnimku stanovenú v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001, ako Všeobecný súd sám správne uviedol v bode 63 napadnutého rozsudku. Jednoduchý odkaz na riziko negatívnych vplyvov súvisiacich s prístupom k vnútorným dokumentom a možnosť, že dotknutým osobám sa tým umožní ovplyvňovať konanie, nestačí na preukázanie skutočnosti, že zverejnenie uvedených dokumentov vážne ohrozí rozhodovací proces dotknutej inštitúcie.
- 84 Okrem toho, ak je podľa odôvodnenia 2 nariadenia č. 1367/2006 potrebné ponúknuť verejnosti účinné možnosti zúčastniť sa na rozhodovacom procese v oblasti životného prostredia, čím sa zvyšuje zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu, uvedené nariadenie vôbec nevyžaduje, na rozdiel od toho, čo Všeobecný súd uviedol v bode 81 napadnutého rozsudku, aby Komisia skúmala alebo odpovedala na reakcie verejnosti v nadväznosti na zverejnenie dokumentov, ktoré obsahujú informácie o životnom prostredí, ktoré súvisia s prebiehajúcim správnym konaním a ktoré sprístupňujú diskusie, ktoré prebiehali v rámci tohto konania. Za týchto podmienok nemožno dospieť k záveru, že takéto sprístupnenie ohrozuje dodržanie lehôt správnych konaní vedených Komisiou.
- 85 Napokon je potrebné pripomenúť, že hoci správna činnosť Komisie nevyžaduje taký široký prístup k dokumentom ako legislatívna činnosť inštitúcie Únie, v žiadnom prípade to neznamena, že sa na ňu nevzťahuje pôsobnosť nariadenia č. 1049/2001, pretože toto nariadenie sa podľa svojho článku 2 ods. 3 vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Únie, ktoré má niektorý z orgánov, to

znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, EU:C:2011:496, body 87 a 88, ako aj citovanú judikatúru).

- 86 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď článok 4 ods. 3 prvý pododsek uvedeného nariadenia nevykladal reštriktívne, ako vyžaduje článok 6 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 1367/2006.
- 87 V dôsledku toho, keďže prvá časť prvého odvolacieho dôvodu je dôvodná, je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhú časť tohto odvolacieho dôvodu a druhý odvolací dôvod.

O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku

- 88 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie Súdny dvor môže v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu alebo vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.
- 89 V prejednávanej veci je namieste, aby Súdny dvor vydal konečný rozsudok, keďže to stav konania dovoľuje.
- 90 Saint-Gobain vzniesla vo svojom návrhu na neplatnosť dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 2 ods. 1 písm. d) bodom iii) a článkom 6 ods. 1 druhou vetou nariadenia č. 1367/2006.
- 91 Ako bolo pripomenuté v bodoch 25 až 28 tohto rozsudku, Komisia dospela v spornom rozhodnutí k záveru, že úplné zverejnenie predmetných informácií by umožnilo verejnosti, a najmä dotknutým podnikom, položiť otázky alebo vzniesť výhrady voči informáciám poskytnutým členskými štátmi, čo by mohlo spôsobiť zásahy do rozhodovacieho procesu tak na úrovni Komisie, ako aj na úrovni členských štátov. Tieto zásahy by mohli vážne oddialiť uvedený rozhodovací proces a narušiť dialóg medzi Komisiou a členskými štátmi. Komisia považovala za relevantnú tiež okolnosť, že ešte neprijala rozhodnutie o dotknutých informáciách a že sa netrpezlivo očakávalo prijatie takéhoto rozhodnutia v stanovenej lehote. Komisia dodala, že v prejednávanej veci je nevyhnutné zaručiť, aby sa predmetné rozhodnutie mohlo prijať bez akéhokoľvek vonkajšieho zásahu a zachovala sa atmosféra dôvery medzi Komisiou a nemeckými orgánmi.
- 92 S ohľadom na dôvody uvedené v bodoch 75 až 81 tohto rozsudku však takéto úvahy nedokazujú, že zverejnenie informácií o životnom prostredí by vážne ohrozilo rozhodovací proces Komisie v zmysle článku 4 ods. 3 prvého pododseku nariadenia č. 1049/2001 v spojení s článkom 6 ods. 1 druhou vetou nariadenia č. 1367/2006.
- 93 V dôsledku toho treba prvému žalobnému dôvodu žaloby o neplatnosť vyhovieť a sporné rozhodnutie zrušiť, pričom nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod tejto žaloby.

O trovách

- 94 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

- 95 Keďže Komisia nemala úspech so svojimi dôvodmi a Saint-Gobain navrhla zaviazat' ju na náhradu trov konania, je namieste zaviazat' ju na náhradu trov konania, ktoré Saint-Gobain vynaložila tak v prvostupňovom konaní, ako aj v tomto konaní o odvolaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1) **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 11. decembra 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisia (T-476/12, neuverejnený, EU:T:2014:1059), sa zrušuje.**
- 2) **Rozhodnutie Komisie zo 17. januára 2013, ktorým sa zamieta úplný prístup k zoznamu predloženému Nemeckou spolkovou republikou Komisii v rámci konania podľa článku 15 ods. 1 rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii v rozsahu, v akom tento dokument obsahuje informácie týkajúce sa určitých zariadení spoločnosti Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, nachádzajúcich sa na nemeckom území, o dočasných prideleniach kvót, ako aj o činnostiach a kapacitných hladinách emisií oxidu uhličitého (CO₂) v období rokov 2005 až 2010, o účinnosti zariadení a ročných emisných kvótach dočasne pridelených na obdobie rokov 2013 až 2020 sa zrušuje.**
- 3) **Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania, ktoré Saint-Gobain vynaložila v prvostupňovom konaní a v tomto konaní o odvolaní.**

Podpisy